

[Energiministeren]

overvejelser videre og selv tager initiativet til ændringerne. Derfor kan jeg med det samme sige, at regeringen ikke kan tilslutte sig forslaget.

Jeg er for så vidt enig i, at debatten gerne i højere grad må bære præg af nytænkning, og i den forbindelse er der et afgørende element, som slet ikke er omfattet af forslaget, nemlig muligheden for en højere grad af privat engagement i energiforsyningen.

Baggrunden for diskussionen om energisektorens fremtidige struktur er især liberaliseringen af el- og gasmarkederne. EF's forslag om tredjepartsadgang har været stærkt medvirkende til, at den igangværende debat om strukturændringer i sektoren er intensiveret. Det er et spørgsmål, i hvor høj grad dette harmonerer med, at kommunerne med forslaget får en væsentligt øget indflydelse på energiforsyningen, mens bl.a. Dansas vil ophøre med at eksistere.

Tredelingen af energiforsyningen i produktion, transmission og distribution vil ganske vist være i overensstemmelse med de forslag, EF-Kommissionen har præsenteret om udviklingen mod et mere konkurrencepræget energimarked i Europa, men der synes ikke umiddelbart herudover at være meget andet i forslaget, som medfører en mere markedsorienteret struktur. Tværtimod er der i forslaget bl.a. i form af den foreslåede passageafgift lagt op til yderligere tvangsbestemmelser i energiforsyningen i Danmark.

Regeringen er generelt positivt indstillet over for anvendelsen af økonomiske incitamenter til fremme af gavnlige initiativer, men vi kan ikke tilslutte os, at der nu foreslås gennemført endnu en afgift, en årlig passageafgift. For så vidt angår prisudligningsordningen er det svært at se, hvordan den vil være i overensstemmelse med målsætningen om at fremme konkurrencen på energimarkedet. Endelig er der den betænkelighed ved forslaget, at der lægges op til omfattende indgreb over for selskaberne, som kan have karakter af ren ekspropriation.

Jeg mener, det er uhyre vigtigt, at branchen finder sine egne ben. Overvejelserne behøver ikke nødvendigvis at ske efter samme skabelon og slet ikke en skabelon, som Folketinget fastlægger. Der er behov for overvejelser af alle typer af konstruktioner, såvel store som små selskaber specialiseret og/eller fusioneret

imellem hinanden. Det afgørende er, at vi når frem til et resultat, der passer til deltagerne og til kunderne. Jeg tror ikke, det er til hverken branchens eller kundernes fordel, at Folketinget forsøger at gennemtvinge en bestemt struktur.

På baggrund af forslagens tvangsmæssige karakter og de anførte betænkeligheder kan regeringen ikke tilslutte sig dette beslutningsforslag, men jeg skal dog præcisere, som jeg også gjorde i indledningen, at det ikke er ensbetydende med, at regeringen ikke mener, der er behov for en strukturdebat; det mener vi absolut der er.

Poul Nielson (S):

Strukturproblemerne er meget forskellige fra det ene område til det andet i den samlede energisektor. Ser man på elsektoren, må man jo karakterisere det som et strukturproblem, at der vest for Storebælt er en stor overrepræsentation af landbointeresser og øst for Storebælt er en overrepræsentation af Gøtøfte Kommune. Det er strukturproblemer i klar form. Ser man på fjernvarmesektoren, synes strukturproblemet at være, at fjernvarmeværkerne skal betale en pris for naturgassen, der svarer til prisen for olie inklusive afgift. Det er jo det, der fremstilles som strukturproblemet. Det er svært helt at forstå, synes jeg.

Derimod har vi netop i den foregående sag beskæftiget os lovgivningsmæssigt med noget, der er et regulært strukturproblem i fjernvarmesektoren, nemlig det demokratiunderskud, der har været for så vidt angår brugerindflydelsen; men det er ikke det, fjernvarmesektoren selv har haft øverst på dagsordenen i strukturdiskussionen.

Det afgørende er naturligvis spørgsmålet om, hvad der kommer ud af udviklingen af EF's indre marked på energiområdet. Hvis det bliver sådan, som Kommissionen gerne ser det, står vi i én situation; derimod bliver situationen en anden, hvis der ikke bliver en regulær tredjepartsadgang i de nærmest kommende år. Allerede af den grund er det vanskeligt at forudse nøjagtigt, hvilken slags strukturændring det er rigtigt at gennemføre.

Jeg vil dog gerne sige, at Socialdemokratiet har den opfattelse, at dersom der måtte komme en markant udvikling i retning af realisering af Kommissionens ønsker, skal danske